

PARANCS JÁNOS

Hatvan után

*szinte hibetetlen, ám való:
a gyökvonás gyakorlatát,
a megvalósítás mikéntjét
elfeledtem, már nem tudom,
most próbáltam, s nem megy,
persze valamelyik általános
vagy középiskolás tankönyvből
bizonyára fölfrissíthető volna
a régi biztonság és gyorsaság,
amivel valaha csináltam,
ám minek és miért tenném,
valószínű, hogy semmi szükségem rá,
és nem is lesz soha többé,
riasztóbb viszont, hogy a fontosabb,
az alapvető tanításokra sem emlékszem,
pedig előbb-utóbb már előttem a kapu*

Töredék

*mint aki zuhan,
zuhan hanyatt dőlve,
hátra a süvöltő, nyirkos ködbe,
a fenyegető sötétségbe*

A profán idő kapuja

*az ősi tudás
az ellenőrizhetetlen sejtés
az éj fodrairól
a kagyló holdas álmairól
ahogyan aláereszkedik a kürtő
a lüktetve nyeldeklő torok
az elernyedő és a megfeszülő
az áthághatatlan küszöb
a titokzatos gázló
a nyúlgáton átbukó hullám
ahogyan a formátlanból
a derengésből a megszülető
alakot ölt és fölmagaslik*

Sóhaj a Halálhoz

*Ha irgalmat ismersz,
gyorsan végezz velem, Uram!*